

Els "Fake Olímpics" d'hivern sobre potassa

Majoritàriament a l'estiu els turistes busquen destinacions amb sol i platja, i a l'hivern el que ven és la neu i les pistes d'esquí. Malauradament, segons aquest criteri, Manresa no és el paradís estiuenc ni hivernal. Però, quan hi ha mancances, el millor remei és la creativitat i la innovació i, en aquest sentit, el 2022 va ser un any on la capital del Bages, amb més o menys encert, ho va donar tot. Aquell any es celebraven els Jocs Olímpics d'hivern a Pequín. Tot i així, el consistori manresà va estar intentant fins a l'últim moment arribar a un acord amb el Comitè Olímpic Internacional per poder apoderar-se de l'esdeveniment o, almenys, albergar «alguna prova» dels jocs, «la que sigui». Però, evidentment la falta de neu de la capital ignasiana i els 8.800 km que la separen de Pequín van frustrar el pretensió acord.

Així, Manresa necessitava trobar una altra alternativa per atreure els amants de la neu. I ho va aconseguir creant els primers "Fake Olímpics" d'hivern. Un esdeveniment patrocinat per Iberpotash, i que té com a característica principal el fet que les proves no es realitzen sobre neu o gel, sinó sobre potassa. Per fer això possible, la ciutat va ser coberta amb tones d'aquest mineral provinent de les mines d'Iberpotash. Això va generar molta controvèrsia entre els manresans i va causar greus problemes de salubritat, però les proves van valdre la pena. Entre les que van tenir més èxit hi havia les diferents modalitats de "saltboard", especialment el "pot-pipe". El "sopatló", on els atletes han de recórrer 10 km sobre esquís amb un bol de sopa insípida i aquesta ha d'arribar a la meta al punt de sal. "Bob" (no ho confongueu amb la prova oficial dels JJOO del mateix nom) és una especialitat de resistència que consisteix a fer un correbars muntat en un trineu seguint el ritme de l'entranyable Bob, un reputat jutge anglès. En aquesta primera edició, no hi van haver medalles, ja que cap dels atletes va aconseguir acabar la prova. Per aquest motiu el jutge Bob va rebre un trofeu honorífic, l'Última Copa.

Però la disciplina olímpica que va sobrepassar les expectatives va ser el "cruising". Bé, el nom d'aquesta disciplina va ser degut a un error tipogràfic, ja que la prova havia de ser "curling". Però ningú de l'organització va percebre l'error. I a causa del fet que els "Fake Olímpics" es van promocionar a través de xarxes socials i mitjans d'arreu del món, la ciutat es va omplir d'atletes de l'especialitat errònia. Els parcs de la ciutat van estar més transitats que mai i els participants no portaven les medalles penjades del coll, sinó escampades per les vestimentes.